

Den stod på alt fra KGB Museum, Music Talks, en Depeche Mode bar og naturligvis en masse koncerter, da den største musikbranchefestival i Østeuropa løb af stablen i Tallinn sidste uge.

Tallinn Music Week i Estland er den største showcase festival i Østeuropa og et vigtigt mødested og trækplaster for professionelle musikfolk fra især de øst- og centraleuropæiske lande, som også er massivt repræsenteret i det omfattende program. Tallinn Music Week blev grundlagt i 2009 og omkring 35.000 publikummer og 1000 delegerede deltager i festivalen hvert år. Som på andre lignende showcase festivaler bliver hele byen nærmest omdannet til en stor musikvenue under den en uge lange event. Stort set alle barer, caféer, spillesteder og klubber i den pittoreske gamle bydel er en del af festivalen og spændende musik strømmer imod en overalt.

Programmet består næsten udelukkende af nye upcoming navne, hvoraf langt størstedelen er fra værtslandet Estland. Derover er Rusland, Ungarn, Finland, Sverige, Letland, Litauen og Canada godt repræsenteret, mens der også er enkelte artister fra Japan, Italien, Kroatien, Australien, Belgien, England, Holland, Island og Danmark. I alt byder programmet på over 250 forskellige navne fordelt på 32 forskellige venues over fem dage.

Udover de mange koncerter har festivalen også et ganske omfattende film, mad og kunst program samt et solidt konference program for musikbranchen, der byder på diverse oplæg, talks og paneldebatter om alt fra lige fra publishing, streaming, branding, hvordan man skriver hits, tips til at organisere festivaler og i det hele taget få succes med sin musik.

I Sovjets skygge

Fredagens program starter allerede kl. 10.00 med en officiel åbningstale af Estlands præsident Kersti Kaljulaid, der understreger vigtigheden af at være kreativ, nysgerrig, tolerant, samarbejdende og åben overfor andre nationaliteter og idéer, hvis man skal have succes i de kreative brancher. Herefter er konferencen åben og det myldrer med delegerede med sorte vip armbånd og navneskilte om halsen.

For mit vedkommende går turen mod hotellet og et hurtigt check-in inden jeg har tilmeldt mig en pressetur til byens KGB museum. Estland var ligesom de andre baltiske lande en del af Sovjetunionen indtil sammenbruddet i 1991 og trods 25 år som en fri nation og medlemskab af EU og NATO bærer landet stadig præg af sin sovjetiske fortid. Dengang overvågede det berygtede hemmelige statspoliti KGB landets befolkning med hård og

nidkær hånd, og der fandt både tortur og deportationer sted, hvis man faldt i unåde med de barske håndlangere. Et af sovjets hovedkvarterer i Tallinn var det luksuriøse hotel Viru, hvor KGB havde hemmelige kontorer og forhørs lokaler. Lokalerne lå på øverste etage med en forrygende udsigt over byen og vi får en guidet tur rundt i tidslommen som er holdt nogenlunde intakt siden KGB fra den ene dag til den anden lynhurtigt forsvandt ud af landet, da Sovjet gik i opløsning. Spændende og en skræmmende påmindelse om at frihed ikke er noget vi kan tage for givet og slet ikke på disse kanter, hvor det lille land mod øst, siden Putins overtagelse af Krim, igen er begyndt at frygte den store nabo Rusland.

A crack in everything

Senere går turen over mod festivalens åbningsreception, der foregår i Tallinns nyrenoverede kreative bydel. Festen foregår i et gammelt og lettere spooky kraftværk og fans af filminstruktøren Andrei Tarkovsky kender sikkert bygningen som kulisse i kultklassikeren "Stalker" fra 1977. Indenfor er der rå, rustent og højt til loftet. Vi får serveret lækre estlandske specialiteter, øl og snaps og der bliver minglet igennem med alle de andre musikbranche folk fra det meste af verden.

Roxy Jules (Foto: Tallinn Music Week)

Det første musikalske stop er med danske Roxy Jules, der spiller på indieklubben Sinilind. Kvinden bag Roxy Jules er Julie Runa, som siden 2011 har begået tre stærke og kompromisløse album, der alle bevæger sig i det mere mørke og dystre spekter af støjrocken fyldt med mol akkorder og vemod. Live har der gennem årene været forskellige besætninger ombord og for tiden stiller hun op som duo med guitaristen Valentin Kruse. Sangene flimrer flot ud fra scenekanten og rammer publikum både blidt og brutalt som en mavepuster med fløjshandsker. Der er masser af distorsion, hvid støj og disharmoniske beats som underlæg. Men midt i det hele er der altid gemt en fin lille melodi, som åbner op for lyset i al mørket. Leonard Cohen's berømte linje "There is a crack / a crack in everything / that's how the lights get in" passer glimrende til Roxy Jules' lydunivers, der konstant spænder mellem det lyse og mørke. Det er simpelt, enkelt, effektivt og stemningsfyldt og Julie Runa er selv en glimrende frontfigur, når hun rastløst og dovent forfører salen med sit messende femme fatale sangforedrag. Lidt mere lys over land og så ville endnu flere komme med på Roxy Jules vognen.

Depeche Mode bar

Det meste af Østeuropa og Rusland elsker Depeche Mode, der igennem årtier har været et af de allerstørste bands herovre. Synth-pop trioen fylder gang på gang stadioner ud på deres udsolgte turnéer her og hvorfor så ikke lave en bar, som kun er dedikeret til dem? Det gjorde nogle driftige fans tilbage i 1999 og baren kører stadig for fuld styrke. De forskellige drinks er opkaldt efter kendte DM sange og der bliver naturligvis kun spillet DM musik herinde. Ejerne har igennem årene samlet diverse DM memorabilia sammen og udstillet det overalt, hvor man har kunnet finde plads, så stedet også fungerer som en slags fan museum.

Noise & romance

Godt pumpet med DM sange i ørene rykker turen videre gennem de brolagte, snirklede gader over til et andet dansk band: The Entrepreneurs.

Selvom bandet kun har udgivet en enkelt EP har de allerede massiv live erfaring og haft prestigefyldte jobs på blandt andet Roskilde Festival og SPOT og fået skabt en god hype omkring sig selv. Det er fuldt fortjent for bandet har alt det der skal til for få et regulært gennembrud. Sangene er effektive og sprængfyldte med gode melodier. Stilen er højeksplisiv garage, punk og støjrock. En stil de selv kalder for "noise & romance". Live er

det højt, hurtigt og hæsblesende. Rytmesektionen er knivskarp og så har bandet i forsanger Mathias Bertelsen en regulær stjernesanger, hvis ekspressive og nærmest Neil Youngske stemme skaber en intens og indtrængende stemning, der giver musikken en mere indfølt dimension. Der er helt fyldt på spillestedet og publikum bliver til sidste tone. En flot fremtid burde ligge i kortene.

Guitar eksplosion

Barene er mange og øllet er billigt i Tallinn, der ofte bliver brugt som decideret druk destination for polterabend selskaber fra Nordeuropa. Sådan en fredag nat er der således fyldt med fulde fyre, der vælter rundt i gaderne og selv hopper nogle af os med på vognen og dyrker pub crawl stilen et par timer inden sidste musikalske stop bliver med det forrygende finske ensemble Teksti-TV 666.

Teksti-TV 666-3 (Foto: Tallinn Music Week)

Bandet er ligeså fändenivoldske som deres navn og byder især på en ting: Guitarer! Det syv

mand store band har ikke mindre end fem guitarister og de går helt amok. Der bliver spillet spade på alle tænkelig og utænkelig måder og energiniveauet er uhørt. Det tre år gamle band har allerede spillet over hundrede koncerter og stilen står et sted mellem shoegazer, krautrock, punk og heavy. Den skizofrene genreblanding holder hele vejen og alle i salen overgiver sig og hopper rundt med store smil på læberne til den sene natte seance. Tak for fest og derefter hjem på hovedet i seng!

Glam rock talk

Efter en heftig morgenbuffet starter lørdagen med lidt treatment for de rødsprængte øjne og den allerede brugte festivalkrop. Hotellet byder på et rooftop spa område med indendørs pool, jacuzzi, sauna og dampbad. Efter sådan en tur kan man godt igen og så går turen over til konference centeret, hvor den engelske musikforfatter Simon Reynolds holder en talk om sin seneste bog "Shock and Awe: Glam Rock and it's Legacy". Reynolds har tidligere udgivet nogle særdeles interessante og velskrevne musikbøger blandt andet om den retromani, der ofte hersker i populær kulturen, og han er et stort og anerkendt navn blandt alverdens musikjournalister. I sin nye nye bog hudfletter han 70ernes glamrock scene på over sekshundrede fascinerende sider, men som foredragsholder er han ikke nogen stjerne. Han sidder ned i en sofa og læser lidt højt fra nogle forskellige noter og viser af og til et par musikvideoer med Alice Cooper og David Bowie og andre glamrock ikoner. Han virker uforberedt og introvert og mere som en type, der meget hellere ville sidde hjemme i sin rockhule og skrive end at skulle ud og underholde en fyldt sal med nysgerrige musikdelegerede.

Lettere skuffet over mødet med et stort idol går turen over til endnu en reception, hvor der bliver serveret ungarnsk mad og drikke. Derefter står der metal på programmet i med det estlandske Abandoned Elysium. Bandet pumper den ene højoktane og ganske krævende metalsang ud efter den anden og der er fyldt med skaldede mænd, lædertøj, nitter, piercinger, tusser og kulørte hårfarver blandt publikum.

Efter en stribe øl med de andre delegerede går turen herefter ned i kælderen til bandet No Real Pioneers fra Litauen. Det er sjældent, jeg har hørt så smadret en vokal som den forsangeren præsenterer. Ufattelig hæs og en ægte skæreblander vokal. Men sangene er gode og fyldt med gode melodier som bliver pakket ind i speedet grunge og postrock med massive trommer og aggressivt stroboskob lys. Det er helt tydeligt at Pixies og Nirvana ikke har levet forgæves her.

Russisk punk og kroatisk åbenbaring

Den gode stil fortsætter på den fede klub Kelm, hvor trioen Nacow er i gang med at rive taget af. Mine fordomme om russiske bands er ganske store, men her er der en fuldfed overraskelse. Bandet er bosat i Moskva og kører en ubesværet, ultraenergisk og catchy punkstil, der sidder lige i skabet. Det synes publikum også for der bliver gået til den foran scenen med pogodans og moshpit, så man ender med at kigge mere på det eksplosive publikum fremfor bandet.

inde i nabosalen står festivalens mest positive musikalske åbenbaring klar. De hedder Zen og kommer fra Kroatien. De fire kvinder leverer et himmelsk og eminent lydunivers, der trækker på alt mellem postrock, math rock, electronica shoegazer, dreampop og krautrock. Sangene er både sarte og syrede og storslåede og sammensatte. Man svæver afsted på det sammensatte lydtapet, mens spacede og farvefulde visuals flyver rundt i lokalet. Koncerten på fyrre minutter føles alt for kort, men også som noget af en åbenbaring.

Helt ør i sjælen er det tid til et musikbreak og resten af natten står den på et gigantiske afterparty, hvor alle de over 1000 delegerede er inviteret til fest til den lyse morgen. Tallinn Music Week kan varmt anbefales. Både for musik - og konference programmet, men også for den smukke gamle by, de flinke folk og de særdeles rimelige priser. Vi ses næste år.

Voxpop fra Musikbranchen:

Anna Hildur, Programme Director NOMEX

Anna Hildur

Q: You have been to Tallin Music Week several times. What keeps bringing you here?

A: I came to Tallinn prior to it being set up to work with Helen Sildna who then was paving the way for her vision and putting together a strategy based on best practices around the world. This has involved me in moderating and helping out with the conference programme every year since. TMW has now grown to such a great festival and conference leader. It works across music genres, across creative industries sectors and puts strong emphasise on human rights and freedom of speech. For me this is appealing and exciting. It is representing one of the most important creative hubs in Europe full of ambitions and food for thought. This is the reason it is worth going there every year.

Q: How is TMW compared to other showcase musicbiz festivals?

A: It is one of the leading event constantly pushing the boundaries and bringing in new ideas. Geographically it is also located to build bridges between different parts of Europe and it takes that role seriously.

Q: What were the highlights of Tallinn Music Week 2017?

From mx.dk: Tallinn Music Week 2017

A: Out of the music performances I really enjoyed the performance of Danish band The Entrepreneurs. They are a long time favourite and they didn't fail to please. A new discovery for me was Onuka from Ukraine. Fascinating show and both visually and sonically stimulating. Out of the conference schedule I really enjoyed: "Forbidden songs: two amazing stories unfolded

The story of "Unsongs" by Moddi and the story of Laibach in North Korea." I had the honour of moderating this panel and left both inspired and with a glimmer of hope for freedom of speech in the world after listening to Moddi and Ivan Novak.

Q: What is the best showcase festival you have been to? Any recommendations?

A: This is a tough question as all of them have their specialities. I would always recommend Iceland Airwaves for the free party spirit and share amount of talent there is presenting some artistic freedom that is unique to Iceland - but then again I am biased as I worked for the festival for many years and took over the management of it for a while. Another one that definitely stands out in my mind is Eurosonic. It plays such an important role in promoting new talent. The networks around it are second to none and the booker, Robert Meijerink, is one of the best talent spotter in the business.

Alex Maiolo, Senior contributor Tape Op Magazine and consultant for HAVEN Festival

Alex Maiolo

Q: How was Tallinn Music Week 2017?

A: This is my first time to TMW. Paul Cheetham introduced me to Helen Sildna at Berlin Music Week a few years ago. She was very convincing, and I knew I would need to come. The problem is, it's only a week after SXSW, who I work with, so I can't skip it. This year I decided I had to make it happen. It wasn't easy going home only for four days, after a week of fun in Texas, and then immediately going to Europe. I did my laundry then I was out the door again. I'm exceedingly glad I did though. It was a stellar event and I plan on returning next year.

Q: What is special about the festival?

A: TMW is like a manageable SXSW, which can be a bit overwhelming. While there are decisions to be made, and you can't do it all, or see every band you want to see, there isn't the constant stressful feeling that you are missing 20 things right now. It was easy to relax, and go with the flow. Also, Tallinn is a unique city in the fact that many genuinely cool rock clubs are nestled into the old town, so you can see the medieval architecture, enjoy nice

bars, and have many restaurant options, as you go from venue to venue. I'm not aware of any other city where that is possible. People new to the city can be both a music week guest, and a tourist in the traditional sense, all at once.

Q: Any highlights at TMW 2017?

A: I've been at this for over 30 years, and I'm of the mindset that it's never been a better time to be a follower of music. The US/UK stranglehold on the industry has been loosened considerably, so we can easily explore music from all over the world. My favorite new band from Denmark, The Entrepreneurs did a fantastic job, as they always do, but I was happy to see fantastic bands from Russia - Lucidvox and Glintshake both blew my mind - Hungary (Zen), and the Netherlands (The Homesick). The most unique thing I've ever experienced at a festival was moving from a panel about Laibach playing in North Korea, and how we are all victims of propaganda, to one about the history of Moomins.

Q: What are your favorite festivals?

A: Of course I enjoy the "choose your own adventure" aspect of SXSW, and I am a huge fan of Roskilde. There is nothing else like those and everyone should experience them, but I gravitate towards festivals with a more cosy, you could say hyggeligt feel. Pitchfork Festival, in Chicago is surprisingly perfect. I love SPOT festival so much. I look forward to visiting Reeperbahn Festival soon. I prefer music festivals that expose me to architecture, culture, food, drink, which is what HAVEN is striving to achieve. TMW is extremely high up my list and I would recommend it to anyone. Helen and Ingrid were fantastic.

Eglė Aleksandravičiūtė, Festival Programmer, Devilstone Open Air, Lithuania

Eglė Aleksandravičiūtė

Q: Was is special about TMW?

A: I love that there is a showcase which can offer quite wide range of Baltic music. It's not that easy for the Baltic bands to build their careers or to go abroad so it's nice opportunity to show what these three small countries have in their music industry. As for me, working with the biggest alternative music festival in Lithuania, I simply have to follow what's happening around our region.

Q: How is TMW compare to other showcase musicbiz festivals?

A: During past few years I've visited many various festivals and few showcases I there's one thing which makes TMW special - it's the vibe which is going around. It seems that whole city and all people are so passionate about it and it makes me feel like going back home.

Q: What were the highlights on Tallinn Music Week 2017?

A: Each year it's the place which excites me the most. It seems that Tallinn is perfect place for showcases like this - small and cozy with lots of venues filled with music. Talking about the bands, I'd say Danish guys The Entrepreneurs had really good gig, also The Holy.

Julie Runa, Roxy Jules

Q: Hvad var dit overordnede indtryk af festivalen?

A: Jeg kunne virkelig godt lide festivalen, og alt var ret tjekket, da vi nåede frem. Vi blev kørt frem og tilbage fra lufthavnen, og der var en fra festivalen, der fulgte os rundt til de forskellige steder, vi skulle hen. Jeg har aldrig været i Estland før, og jeg synes, at det var en stor oplevelse at få lov til at spille der. Jeg kendte ikke så mange af de bands, der var på programmet, men heldigvis havde vi lidt tid til at tjekke lidt bands ud. Byen er smuk, og de venues, vi så, var ret cool.

Q: Hvordan var det at optræde på festivalen?

A: Vi spillede to shows om fredagen. Først et lille eftermiddags set i et design center i et ret cool område af byen, som hedder Telliskivi. Det var bare fire numre - og kun et meget kaotisk line check inden. Det var helt sikkert fint nok, men en smule rodet. Om aftenen spillede vi på et sted, som hedder Sinilind, som var virkelig fedt. Selve scenen og rummet var vildt fedt og alt var ret tjekket. Virkelig en god oplevelse..

Q: Hvad kan der komme ud af at tage til TMW og spille som artist? Kom der nye kontakter og mulige nye samarbejder ud af det?

A: Vi har ikke fået noget konkret ud af det endnu, men jeg har fået et par henvendelser fra folk, som kunne lide musikken efterfølgende - både branche folk og almindelige festivalgæster.. Men det er svært at vide endnu, om det i forhold til ROXY JULES direkte kommer til at føre til noget mere..

Q: Du var til Tallinn Music Week 2017. Hvad var dit overordnede indtryk af festivalen?

A: Det var første gang jeg havde fornøjelsen af at besøge Tallinn og dermed også min første gang på Tallinn Music Week. Mit indtryk af byen såvel som festivalen var yderst positivt. Fede bydele med fede spillesteder, obskure østblok-rave-parties og billig øl.

From mxd.dk: Tallinn Music Week 2017

Mathias Berthelsen, The Entrepreneurs

Mathias Berthelsen

Q: Hvad syntes du om TMW?

A: Det var første gang jeg havde fornøjelsen af at besøge Tallinn og dermed også min første gang på Tallinn Music Week. Mit indtryk af byen såvel som festivalen var yderst positivt. Fede bydele med fede spillesteder, obskure østblok-rave-parties og billig øl.

Q: Hvordan var det at optræde på festivalen?

A: Vi har spillet et par gange i Baltikum og det har virkelig taget røven på os. Publikum er ekstremt meget på, og elsker rockmusik, hvilket er optur for os. Vi havde lidt regnet med at det hele ville være lidt "lofi" også når det kommer til det organisatoriske, men det var yderst tjekket og smooth med chauffører til og fra lufthavnen på de eksakt aftalte tidspunkter osv. Jeg oplevede heller ikke så meget "rundsav på albuerne" stemning, som på andre branchefestivaler. Alt i alt en meget behagelig festival at være band på.

Q: Kan der komme noget ud af det rent professionelt ved at tage herover og spille?

A: Vi havde vores manager Signe med og hun havde en masse møder med forskellige folk, og slæbte dem med til vores koncert. Det er befriende at have en person med til den slags, så man kan koncentrere sig om at spille og chille rundt. Hun snakkede om, at det, kontra de andre måske mere prestigefyldte branchefestivaler som SXSW, Eurosonic, Reepernahn, Iceland Airwaves osv, var lettere at holde folks opmærksomhed i længere tid og have nogle bedre samtaler. Og endda med mange af de samme mennesker, som til de andre festivaler. Det synes jeg som arbejdsgiver lyder positivt, haha! Jeg ved, at der var nogle spændende personer, der rigtig godt kunne lide vores koncert. Om der kommer noget ud af det, må vi se.

Q: Hvad har været din favorit musikbranche festival at spille på indtil videre? Og hvorfor?

A: Det er altid en sjov udfordring at være til branchefestivaler. Specielt i udlandet. Hvordan kan man opnå folks opmærksomhed og være et af de bands, der bliver snakket om i bilen, toget eller flyet på vej hjem fra festivalen. Reeperbahn festival sidste år var en fed oplevelse. Kaotisk som bare fanden, men der kom nogle rigtig gode ting ud af det. Vi håber TMW kommer til at slå den, men det er svært at vide nu. Der går gerne lidt tid før man finder ud af, om det virkelig har båret frugt. Den fedeste oplevelse må dog være SPOT festival det første år vi spillede der. Der havde vi en følelse af ekstremt momentum, og var i virkeligheden der vi for alvor fik troen på, at det her projekt kan noget specielt.

Søren B. Kristensen, Empty Tape

Søren B. Kristensen

Q: Du har været til Tallinn Music Week flere gange. Hvad er formålet med at tage herovre?

A: Ja det var min 6. gang på festivalen. Jeg tog derop første gang i 2012, da festivalen bookede det band jeg er manager for. Fik rigtig mange gode kontakter deroppe fra hele verden, så tager derop for at pleje mit netværk samt møde nye. De senere år har jeg deltaget i panel debatter. Desuden er det også en festival, hvor man kan opleve en masse ny musik fra lande som traditionelt ikke bliver booket til de store branchefester. Fik i år set fremragende koncerter med bands fra Polen, Rusland og selvfølgelig Estland.

Q: Hvad får man som musikbranche professionel ud af at være til stede?

A: En masse god musik og så møder man en hel del branchefolk fra central og østeuropa. Men der er også en del fra både UK og USA og det er nemt at komme i snak med dem for folk er ikke så pressede, og serviceniveauet fra festivalens side er utrolig højt.

Q: Hvordan adskiller TMW sig fra andre musikbranche festivaler? Er der nogle særlige kendetegn?

A: Den eneste festival jeg har været på, hvor det er landets præsident, der holder åbningstalen, hvilket sender et signal til alle os om at musik ikke kun handler om underholdning, økonomi og rock n' roll, men om fundamentale emner som frihed, lighed, demokrati og samhørighed. Og de formår at gøre det uden at gå på kompromis med den kunstneriske kvalitet og den gode festivalstemning.

Q: Hvad er din favorit musikbranche festival?

A: Der er mange rigtig gode. Tallinn Music Week har en helt særlig status for mig tæt efterfulgt ligger SPOT festivalen, som er helt central, når man arbejder med danske artister. Eurosonic og Reeperbahn er i kraft af deres størrelse vigtige festivaler, jeg har nydt at komme på, men jeg sætter også stor pris på de mindre branchefestival, hvor der er 50-100 delegerede som MENT festival i Slovenien og Sørveiv i Kristiansand i Norge. Der har man ligesom tiden til at møde alle.

Peter Hvalkof, Music Programmer, Roskilde Festival

Peter Hvalkof

Q: Det var dit første besøg på Tallinn Music Week. Hvad synes du om festivalen?

A: Jeg synes det var en fin og velafviklet branchefestival. Jeg var imponeret over de mange fine spillesteder en så relativ lille by som Tallinn kan ryste op med. Men vigtigst af alt synes jeg er den horisont der er i programmets genrevalg. Dejligt at se at man kan præsentere så mange roots/folkemusik artister fra det østlige Europa af så høj kvalitet. Modsat synes jeg så

at der er for mange ligegyldige artister fra andre genrer.

Q: Hvad får man som musikbranche professionel ud af at være til stede heroppe?

A: Udover at få mulighed for at høre en række artister spille fik jeg mulighed for at netværke med branchefolk fra Østeuropa (Polen, Rusland, de baltiske lande) folk jeg sædvanligvis ikke støder ind i. Jeg deltog i speedmeetings, hvor jeg fik talt med artister ligeledes fra Østeuropa. Spændende.

Q: Hvordan adskiller TMW sig fra andre musikbranche festivaler? Er der nogle særlige kendetegn?

A: Den adskiller sig på den måde, at den er genre-mæssigt er meget bredt fokuseret. Jeg tænkte flere gange på hvad det ville have betydet hvis Spot havde (haft) ligeså meget fokus på Folkemusik, global musik, Jazz og kompositionsmusik, hvilken gennemslagskraft det ville have haft for dansk musik generelt. Når man tænker på hvor lille et land Estland er (1,3 mill. indb.) er det imponerende hvor mange artister der er af høj kvalitet og hvordan Tallinn Music Week har været medvirkende til at hjælpe dem til udlandet.

Den er ikke større end at man har tid til grundige snakke med andre delegerede.

Q: Du tager årligt til mange forskellige musikbranche festivaler. Er der nogle du særligt vil fremhæve?

A: Womex fordi den er det globale mødested for world music branchen. Visa for Music fordi den er et vigtigt mødested for den arabiske og afrikanske musikbranche. Circulart fordi det er et vigtigt mødested for Mellem- og Latinamerika. Portomusical fordi den er hyggelig og ligger lige op til karnevalet i Recife og Olinda.

Signe Tobiassen, Like a Can of Beans Records

From mx.d.dk: Tallinn Music Week 2017

Signe Tobiasen

Q: Hvad synes du om festivalen?

A: TMW tog mig lidt på sengen, må jeg sige. Jeg har hørt meget godt om festivalen, men den overgik mine forventninger. Jeg synes den var hyggelig, der var den helt rigtige sammensætning af branchefolk, og der var et hav af dygtige nye bands.

Q: Hvad kan man som musikbranche professionel få ud af at tage hertil?

A: Det der er den helt store fordel ved en festival som denne, er at den er så kompakt og broget og der er masser af folk man ikke kender, så man kan hurtigt få udvidet sit netværk ganske betydeligt. Der er solid grobund for ny forretning her.

Q: Har TMW nogle særlige kendetegn?

A: Til nogle branchefestivaler, kan det godt blive lidt 'ananas i egen juice', men det er som om at folk har ladet selvhøjtideligheden og fordommene ligge derhjemme og kommer med et meget åbent sind til Tallinn. Det er en festival der bærer præg af at de stadig er ved at lære hvordan man griber det an, men på den rare, nysgerrige og arbejdsomme måde. Noget de skal have KÆMPE ros for, er at her er der plads til alle genrer; hiphop, metal, folk, klassisk, pop, rock, techno etc.